

O rozwiązaniu tajemnicy bytu

Martinus odpowiada na pytania

Czy tak wielkie pojęcia, jak Opatrzność, reinkarnacja i nieśmiertelność, można wydobyć z regionów mistyki i przedstawić jako rzeczywiste i bezsprzecznie istniejące zjawiska oraz dające się zaakceptować obiektywne fakty? Czy można będzie poddać je intelektualnej analizie, analogicznej do metody poznania naukowego stosowanej w innych dziedzinach nauki?

Adeptom otwartym na poznanie duchowego wymiaru rzeczywistości wymienione tutaj zagadnienia duchowej natury można przedstawić w formie oczywistych, naukowych faktów. Może to zrobić człowiek, który doświadczył kosmicznej inicjacji⁽¹⁾ albo przynajmniej ma wysoko rozwinięty intelekt. Zjawiska te istnieją ponad czasoprzestrzennym myśleniem i rozumieniem oraz mają fundamentalne znaczenie dla rozwoju kultury i cywilizacji. Metoda udokumentowania tez przedstawianych przez naukę duchową musi być odmienna od metod, którymi posługuje się tradycyjna nauka. Wynika to z faktu, że przedmiotem badań w przypadku nauki duchowej są zjawiska, których nie można spostrzec fizycznymi zmysłami ani zgłębić intelektem nastawionym na analizę świata materialnego. Mogą one zostać poznane jedynie poprzez wyżej rozwiniętą świadomość.

Tymczasem wyżej rozwinięta świadomość może powstać wyłącznie jako rezultat wyżej rozwiniętego etycznego i moralnego myślenia oraz wyobraźni. Najbardziej mistyczne zjawiska można zgłębić tylko przez percepcję ponadzmysłową, opartą na intuicji. Siła i sprawność intuicji zależą od poziomu rozwoju świadomości danej osoby. Inaczej mówiąc: od tego, w jakim stopniu dana osoba kieruje się altruizmem i humanitaryzmem oraz na ile jest przepelniona uniwersalną miłością. Tak więc pojęć tych i zjawisk nie da się zobaczyć, poznać bezpośrednio fizycznie. Poznanie ich jest możliwe jedynie poprzez myślenie, intuicję i wyobraźnię, czyli zdolności i umiejętności, które można wynieść na wyżyny doskonałości tylko

wtedy, gdy dana istota uzyska całkowitą duchową i mentalną niezależność. Stanu tego nie może osiągnąć człowiek, którego myśli w dużym stopniu opasane są zaspokajaniem egoistycznych potrzeb. Umysł istoty miotającej się pod wpływem potrzeby zaspokojenia różnych egoistycznych żądz nie jest w stanie zgłębić absolutnej wieczystej prawdy i dokonać analizy natury rzeczywistości.

Niskie, zwierzęce, egoistyczne żądze nie mają negatywnego wpływu na fizyczną percepcję zmysłową. Ani jej nie utrudniają, ani nie uniemożliwiają. Złodziej widzi drzewo tak samo dobrze jak uczciwy człowiek. Tak samo jest z postrzeganiem fizycznego światła, np. promieni słonecznych. I bandyta, i geniusz moralny widzą je tak samo dobrze. Na percepcję tego rodzaju wrażeń zmysłowych morale osoby nie ma najmniejszego wpływu. Natomiast w przypadku odbioru wrażeń intelektualnych oraz, ogólnie mówiąc, wrażeń duchowej natury moralna struktura danej istoty ma decydujący wpływ na możliwość ich percepcji. Dopóki mentalność danej istoty będzie opanowana przez silne egoistyczne żądze i pragnienia, dopóty będzie ona formować jej duchowe doznania, a z nimi też jej duchowe doświadczenia, intelekt i wyobraźnię tak, aby w większym stopniu służyły zaspokojeniu owych żądz niż rzeczywistemu poznaniu prawdy. Rzeczywistość, która objawi się przed taką istotą, w większym stopniu będzie odzwierciedleniem jej mentalnej chwiejności i słabości niż obrazem absolutnej prawdy. Tylko istota, która w swojej mentalności potrafi całkowicie wznieść się ponad wszelkie egoistyczne żądze, może poznać absolutną prawdę i przekazać ją innym w jasnej, czystej formie.

Istnieją dwa rodzaje narządów zmysłowych: fizyczne i duchowe. Poprzez fizyczne zmysły istota poznaje tylko fizyczne zjawiska. Intelektualna analiza tych zjawisk dostarcza wiedzę będącą podstawą współczesnej nauki materialistycznej. Ponadto istnieje percepcja duchowa, opierająca się

na intuicji i na całkowicie altruistycznym myśleniu oraz wyobraźni. Poprzez percepcję duchową człowiek może poznać wieczysty obraz natury Wszechświata. Percepcja duchowa stanie się fundamentem nowej kultury i nowej cywilizacji, dzięki którym nastąpi trwały pokój na Ziemi. Naturalnie zgłębienie misterium bytu przez człowieka o materialistycznym i egoistycznym światopoglądzie leży poza zasięgiem jego percepcji i z tego powodu nie jest możliwe. Struktura duchowa takiego człowieka spętana jest egoistycznymi potrzebami i żądzami, które zmuszają go do kształtowania swoich myśli i poglądów tak, by służyły ich zaspokojeniu.

Inaczej jest z wolnym i niezależnie myślącym, uduchowionym człowiekiem. Taki człowiek nie jest niewolnikiem swoich egoistycznych żądz i potrzeb, a

jego percepcja zmysłowa służy tylko jednemu jedynemu celowi – mianowicie odkryciu prawdy w jej absolutnej, boskiej, promieniującej formie. Istoty znajdujące się w stadium rozwoju, w którym zaczynają aspirować do pełnej blasku godności, jaka na nich spłynie, gdy żyć będą w zgodzie z absolutną prawdą o rzeczywistej strukturze Wszechświata, otwierają się na akceptację intuicyjnego, logicznego wyjaśnienia analiz misterium bytu. W wyniku tego intuicyjnego poznania egzystencjalne zagadnienia, które dotychczas spowite były tajemnicą, staną się dla nich postrzegalnymi i zrozumiałymi faktami. □

Tytuł oryginału: „Kan saadanne problemer... Spoergsmaal nr 14”. Publikacja w biuletynie „Kontaktbrev” w 1950 r. © Martinus Institut 1981. Przekład: Tadeusz Hynek.

Przypisy tłumacza

⁽¹⁾ Po przejściu kosmicznej inicjacji osoby stają się kosmicznie świadome. Dzięki temu mają wgląd nie tylko w tajemnice świata materialnego, lecz także w wiedzę ponadzmysłową, pochodzącą ze świata nadmaterialnego, czyli świata duchowego. Dzięki tej wiedzy mogą poznać prawa natury i zasady leżące u podstaw bytu oraz genezy Wszechświata. Kosmiczna świadomość otwiera przed człowiekiem absolutną prawdę.

